

GIÁ BÁN	
DÒNG PHÁP	NGOẠI QUỐC
Một năm 2500	3.00
Sáu tháng 1.50	1.50
Ba tháng 1.00	1.00

Mua báo phải trả tiền trước.
Thư và mandat gửi cho M. TRẦN ĐÌNH-PHIÊN - Số 40 đường Nguyễn Văn Vĩnh - Hà Nội.

TIẾNG-DÂN

Chịu nhiệm làm Chủ bút
HUỠNH-THỨC-KHANG

LA VOIX DU PEUPLE
Mỗi tuần xuất bản hai kỳ thứ tư và thứ bảy

BẢO QUẢN
Đường Đông-Bà, Huế
Giấy phép số 62
Giấy phép TIẾNG-DÂN - Huế
Hấp thụ số 31

Buổi nhỏ đã thụ một cái giáo-dục bất lương thì những nét xấu đến khi già cũng còn cứ giữ (Mme de Genlis)

MỘT ĐÈU CỘT YÊU VỀ VIỆC GIÁO-DỤC TRẺ CON

Hậu vận nước nhà ra thế nào là ở trong tay phường thanh niên, mà tiền đồ thanh niên ra thế nào là ở nơi nền giáo dục. Cái thời kỳ giáo dục vẫn có trình hạn, mà về lúc ấu trĩ thì lại quan hệ như thế. Ông giáo-ngiê có nói rằng: « cái tanh mà tập quen từ buổi nhỏ là tánh thanh tự nhiên » (Thiếu thanh nhược thiên thanh, lập quán như tự nhiên) bởi vậy cho nên đương thời kỳ đó mà vun trồng nhâm phép, thì cái đều hay nết tốt, từ đó mà gây nên, diu đặc sai đường, thì tánh xấu, thói hư, đã từ đó mà thành lập.

Sự giáo-dục trẻ con thì không những là chỉ luyện tập thân thể cho khỏe mạnh và mở mang trí tuệ cho thông minh mà thôi đâu, lại còn phải giữ gìn cái lương tâm cho sáng rõ, đi đường cái lành lành cho cao thượng nữa mới là hoàn toàn được. Dầu có sức khỏe hơn người và tài trí có thừa nữa mà tâm địa không ra gì thì cũng là một người còn kh iết điểm.

Vậy cái sự giáo dục là phải làm thế nào cho đứa trẻ ngày sau nó thành người lương thiện, biết liêm sỉ, biết trọng điều lành, điều phải. Như thế thì cần phải mở mang cái lương tâm, tu tính những cái tính và luyện tập cái chí ý của nó, để khiến nó làm đều lành và đều phải cho quen. Đức dục là một việc rất khó, rất quan trọng, vì rằng không những là chỉ dạy cho trẻ biết đều lành, đều phải mà thôi, lại phải làm thế nào cho nó ham mê và muốn làm đều lành đều phải nữa mới được. Những bài học, những bài dạy về luân lý cũng không đủ gây nên cái đức hạnh cho trẻ, còn phải làm thế nào cho đứa trẻ được chấp cái ảnh hưởng sự đợc hạnh của cha mẹ anh em thầy bạn. Phải khiến thế nào cho mọi sự nó học tập ở trường và cách ăn ở ở nhà đều chú vào sự đợc dục của đứa trẻ nữa mới được, chứ không thì dầu có tài giỏi mà hữu tài vô hạnh cũng không được là người có nhân cách.

Đức dục ở trong nhà. Đức dục là việc ở trong nhà trước hết cả; thứ nhất là về mấy năm đầu đứa trẻ chưa đi học được, ở trong nhà học có việc gì cũng có thể cảm động thần-trí nó, mà thành cái thói quen, cơ khí chung thân cũng không bỏ được. Vậy cho nên ở trong nhà cha mẹ muốn cho

con ngay sau thành người tử tế thì phải giữ gìn từng tí một, đừng để cái gì hại đến tính nó được, mà bòn phụn người mẹ lại quan trọng lắm nữa, bởi vì tác của ăn, cho bú, cho trò chuyện nói cười, thường hay có người mẹ ở bên cạnh đứa trẻ. Người mẹ mà hiền hậu, nhân-tử thì sau đứa con cũng tập nhiễm được tính tốt ấy.

Con người cha thì phải đi làm lụng không mấy khi ở nhà; mà cha có dạy con thì dạy được đôi ba điều khôn ngoan và những sự chú ý khó làm lụng cho thành thân người mà thôi, chứ cái ảnh-hưởng của người cha không mấy khi bằng cái ảnh-hưởng của người mẹ được.

Cha mẹ ở nhà biết dạy con thì cần con mới biết lễ-nghĩa liêm-sĩ, biết nhân-tử khi-tiết, chứ nếu cứng quá, để cho nó lớn lên rồi mới dạy, làm ó-danh xấu tiếng cha mẹ. Bấy giờ cha mẹ mới ngồi thờ dài thờ ngắn kêu rằng: « Nhà vô phúc cho nên sinh con ra thế ».

Nào có phúc phận gì đâu, chẳng qua là tại mình không biết nuôi con, dạy con cho nên con hư, là lỗi tại mình cả. Ấy có con nên giữ gìn sự giáo dục lúc đầu chớ không thì quen thân mất nết, không thể nào sửa lại được. Tục ngữ có câu rằng: « Bè không vin lớn gây ngành » chính là nghĩa ấy. Vậy sự giáo dục của trẻ con là một sự cha mẹ ở nhà phải lo hờa cả.

Đức dục ở nhà trường. Ở nhà trường có thầy có bạn và có phép tắc lễ nghi đặt ra để biến trẻ học tập cho ngày sau thành người tử tế. Ở trường học thì ông thầy phải biết tâm lý học trò mới có thể dạy được, nhất là về đường đức dục lại phải cần làm nữa: vì rằng đức dục quan hệ đến lương-tâm, cảm-tình và chí ý của con người ta. Nếu người giáo dục mà không biết rõ những điều ấy, thì khác nào như người chữa đồng-hồ mà không biết máy đồng-hồ chạy ra làm sao? Đủ đi dạy học thì

phải tinh nghề dạy học mới được.

Bẩm tính của trẻ con thiện, đều ấy từ xưa đến nay đã có nhiều nhà hiền-triết bàn luận lắm rồi. Như Khổng-tử, Mạnh-tử và Ru-xô (Rousseau) thì cho là thiện, như Tuân-tử và những thần-học bác-sĩ ở Port Royal (1) thì cho là ác. Hai bên đều có thiên cả. Duy chỉ có một đều đúng hơn là cứ như y-kiến Cáo-tử nói ở trong sách Mạnh-tử và những người triết-học về thời bấy giờ đã xét kỹ về việc ấy thì cho trẻ con sinh ra, bẩm tính của nó hoặc thiện, hoặc ác, hoặc di-truyền, hoặc đặc-biệt, đều có đủ cả, nhưng nó chưa phát hiện ra đó mà thôi.

Dầu một đứa trẻ con có tính tốt mặc lòng cũng còn có tính xấu, mà có tốt cả cũng phải rèn tập giữ gìn mới khỏi hư. Vậy cho nên phải có giáo dục để tìm những phương pháp hợp với đạo lý mà dạy dỗ đứa trẻ cho nên người. Xem như thế một đứa trẻ con có thể hay cũng được, dở cũng được, tùy cảnh-nghệ và tùy giáo-dục. Trẻ người giáo dục mà biết xem xét làm lý đưa trẻ cho rõ, rồi lấy lòng thân ái, lấy cách dịu dàng mà gây những tính tốt lên, trừ những tính xấu đi thì sự giáo dục của trẻ con thế nào cũng có ngày thành công được.

LE XUAN-LIEN

(1) Port Royal ngày trước là cái nhà ở nước Pháp để cho những bác-hiền triết yếm thế vào dạy tu và làm sạch.

VẬN-VĂN

Tức sự

Sống mà ai mà chết mà ai? Nhân tình như thế thế thì thôi. Nói cũng mỗi miệng công đợc miệng. Nước trời bao giờ ngấm lá khoai.

II

Nói gió rùa rồi lại nói giàng. Nói thùy ni nói cừ nhân tằng. Người sao chẳng biết đương lai tới, Có lẽ giới đời mai rùa chàng ???

TRUC NAM

Vịnh ông Nguyễn-Trại

Nói nhà nói nước nói thương sanh, Hào kiệt sao cho tin làng danh. Nước Tô nghĩ thương trau trau châu Việt.

Thư cha chàng đời một trời Minh. Non-quan viết hẳn tình nhi nữ. Bức phát gởi nên cuộc nghĩa binh. Bài cáo Bình ngô gương ai quốc. Giữ xem con thấy via quom linh.

Bánh xe nước

Vang này giàng hồ một chiếc thuyền, Phong ba đời đời biết bao lần. Vành ngoài gìn chắc đây đoàn-thể. Trục giữa gây thêm sức chuyển vần. Chà ngoại chỉ trời mang nắng hạ. Hấp loan vì đất trời mưa xuân. Nước non đã có co-quan sẵn, Bờ cỏ xin ai gắng chèo cần.

Tec-Trac

TẠP-LOẠI

Phong-tục Âu-Mỹ (Tiếp theo)

IX

Lòng công cộng và lòng từ thiện. Người Âu-Mỹ, vô luận đàn ông hay đàn bà đều giàu về lòng công cộng. Phạm những công việc chính đôn quan hệ đến công chúng như ta sức công viên, cải tạo đạo lộ, lập học hiệu, mở y-viện, bỏ vàng ra mà không tiếc là đều do lòng công cộng đã phát đạt mà ra vậy.

Vô luận tại nơi đô hội, hay chỗ điền xa, đều có đồ-thư-quản, nhân dân bất kỳ sang hèn rai gái, lúc thông thả đều đến xem sách, lấy làm một việc dãi lạc; đồ-thư-quản thường mở để tiện người lui xem. Ai đến thời chọn sách, rồi lấy ra đưa tới chỗ bàn kỹ đã đặt sẵn sàng mà xem, xem xong lại y chỗ cũ mà bỏ vào tủ. Ở những chỗ đồ thư lớn, mỗi ngày người tới xem có đến hàng ngàn, mà thư viện không hề mất mát tòn hại. Trong sách có nhiều bức vẽ rất tinh xảo, nhưng không ai dám cấp trộm đem đi. Vì người duyệt-lâm cho rằng: sách vẽ là của công cộng, làm tổn thất là một điều đại bất nghĩa. Lại người xem sách ra vào gìn hời nhẹ bước, không hề để to tiếng. Ai ra vào đều được tự do, không bị người quản lý hỏi han câu thúc.

Cho đến bác-vật-quản, hội-họa-quản, âm-nhạc-dương, động-vật viên cũng đều như ở đồ thư quán. Ai vào những chỗ ấy cũng tinh nhả túc-mục, người lớn đã vậy, con trẻ cũng thế. N ững đồ trân thiết, những vật báu trị, không dám mó tay tới sự làm bẩn thỉu đi, mà mang tay bắt bụi dục.

Có một người học sinh nước ta từng du học tại thành Ma-nhĩ-bố-nhĩ-lì ở nước Nhật-hy-mạc, về nói chuyện rằng: ở nước họ nhân dân địa phương nào đối với học hiệu địa phương ấy cũng đều đem lòng thân ái.

Phạm những sự có quan hệ đến học hiệu, người hữu chí trong địa phương đến học hiệu hội-điện cũng người đương sự mà trực trận ra, có thể đôn công cũng trung cáo với. Nói một lần, hai lần, ba lần mà người đương sự cứ những đề mà không cải, mới đem về cặng lên tân-văn tạp-chí để phê bình. Tân-văn tạp-chí họ không ẽ khinh đổng những việc có quan thiệp đến danh dự kẻ khác, cho nên đến khi có đổng chuyện gì thì thiên hạ e u mực lăm, mà người bị chỉ trích phê bình lấy làm đại si nhọc thong khổ như là bị tội chết vậy.

Không những ở một thành Ma-nhĩ-bố-nhĩ-lì, tất cả các nước văn minh bên Tây đều có thói ấy. Vì thế nên các người đương sự rất lấy làm sợ, mà lo lắng sửa mình để khỏi đến lỗi lầm bị người bình phẩm.

Lại ở Ma-nhĩ-bố-nhĩ-lì, các âm-tuyệt điểm đều dựng con trai, không dựng con gái là sự muốn bảo vệ địa vị hạnh của họ sinh, vì học sinh thường hay ra đây ăn uống. Người Âu-Mỹ thường chung thân lo lắng đĩnh nghiệp, cần lao liếm, dễ danh của, không dám lãng phí. Lao khổ trong vai mười năm danh danh được bao nhiêu, trư uền chỉ cấp vào bản thân người, còn thời đến lúc sắp chết đem cũng vào học hiệu, nhà-thương hay cũng

vào việc công cộng khác. Lấy thế làm bản hành, lấy thế làm đại được mục đích. Vì tiền họ, ai ai cũng lấy cái vui công cộng là vui, mà lo làm những việc từ thiện.

Ở Bắc-mỹ-hợp-chun, quốc các đại tiểu học hiệu, mẫu-á-học-hiệu, hàn-dân bệnh viện, cô-nhữ dục-viện, đại đê đều do các nhà từ thiện công tiền mà dựng lên. Chẳng những ở mỗi Bắc-mỹ-hợp-chun quốc, ở các nước Âu châu đều thế.

Đại đê người Âu-mỹ được sinh kế dư-dư, thời đem của thừa làm việc từ thiện như Giáp thời biểu đồng tình với bọn con côi. Ai thời biểu đồng tình với bọn mù lòa v. v. đều chuyên môn làm việc công cộng. Như ở Nhật-hy-mạc các chỗ đổng xe, các nơi bán vé, thường đê sáu rương tiền, đê thu tiền th ên họ trợ cấp cho con nhà bần cũng có đê.

Tại thành Bô-hy tư lan có đại ra nhiều số « Cứu cấp liệu dương ». Mỗi số có một ông y-viên đê cứu những người đi đường bị bệnh.

Người Tây chẳng những đem lòng bác ái đối đãi người đồng loại, đối với súc vật cũng thế. Như anh ngư xe biết yêu con ngựa mà không bắt lao khổ, đến mùa đông thời p ồng nó cảm mịo nghiêm hàn, đến mùa hạ thời phòng nó cảm mịo khốc-thử.

Bên Âu-mỹ đến con trẻ cũng rú yêu cảm thú thảo mộc. Cho nên một nhánh cây môi ngành gỗ không có cỏ mà hủy thương đi. Những hạng chim nhỏ ở công viên hay ở ngoại đổng, trông thấy con trẻ không chút uy ty. Vào khoản mùa đông tuyết phủ đầy đất, chim con không hay lượm trước cửa số các cậu bé con, các cậu hiền ném lùn gạo cho ăn, ăn hết lại ném thêm không có sự mịm cách ấy mà bắt bớ chim chóc.

(Còn nữa)

HAC TUNG THAI VAN ĐAC

Viện Nhân-dân đại-biểu Trung-Kỳ

Thông cáo cùng các ông Nghị-viên

Thưa các ông

- 1. Từ ngày hội đổng (Juillet) đến nay, những điều yêu cầu riêng về các hạt, Tòa-khâm có lực lực trả lời, tôi đã chuyển giao cho mỗi người cả, duy có mấy vấn-đề chung:
- 1. Lập phổng giấy thường trực cho viện.
- 2. Cải cách các Hội-đồng địa-hạt.
- 3. Thế lệ Kiểm-tám.
- 4. Hiến-pháp.

Vấn-đề thứ 1 thì hiện đổng sắp đặt.
Vấn-đề thứ 2 thì có máy ông trả lời, tôi đã đưa lên Tòa-Khâm. đại ý cũng như bài trả lời của tôi cũng đổng Trạch đổng trên báo số 27 ngày 9 11 27 không khác bao nhiêu.

Còn vấn-đề thứ 3 cũng thứ 4 thì ngày hội-đồng đã bàn qua mà chưa nhất định. Nay các ngài có ý kiến gì nữa, hoặc có kháo-cửn đợc đê gì, xin cứ gởi đê cho tôi, đổng tham đổng đê đợc đổng.

Nay kính cáo

Nghị-Trưởng Huỳnh-Thức-Khang

NGHĨA VỤ! NGHĨA VỤ!

Mau mau !! đàn Thanh-hóa không nhà không cửa, bị đói bị lạnh, dên mây chực vạ, mà số tiền cứu giúp chưa thấm vào đâu!

PHỤ-NỮ ĐỐI VỚI HÒA-DĨNH

Trong số báo 35, bản báo có đổng tin đổng Dương-văn-Giáo ở Pháp đã về, cũng một chuyện lưu sự lý có bà Camille Drevet và cô Pye sang nữa. Ông Dương-văn-Giáo, nguyên là trạng-sư ở Pháp, ông đã từng làm lãnh-tu cho chỉ-bộ của đổng Lập-biên Nam-Kỳ ở Pháp (ở Đổng-đương thì ông Bùi-quang-Chiến làm lãnh tu) mấy lâu ông đã vào-đổng ở các báo đổng, các Hội-ngiê Pháp và các nước khác đê biện-hộ quyền-lợi cho người Nam, theo tôn chỉ của đổng Lập-biên, cái 1 Eng của ông lâu nay bản đê nhiều người rõ. Còn bà Camille Drevet vợ góa quan là Drevet là hội-viên chỉ-bộ Anh của hội « Phụ-nữ quốc-tế đê bảo-thủ Hòa-bình » và Tự-do ». Nguyên chỉ hội-đồng của ban Chấp-hành ủy-viên họp ở Liège (nước Bỉ), từ ngày 11 đến ngày 18 tháng 3 năm 1927, hội-đồng đã đổng năm nay phải hai người đại-biểu qua Trung-Hoa, đê giao-th ếp với các phụ-nữ đổng do Tôn-phu-nhân (nữ sĩ Tổng-khánh-liên) lãnh tu. Bà Drevet và cô Pye chính là hai người phái-viên của hội đổng cử đi Trung-hoa.

Sau ông Dương-văn-Giáo xin mời hai phái-viên ghé qua Đổng-đương thì hội Chấp-hành ủy-viên họp ngày tháng 9 trước đã chuẩn-hĩa. Vậy bà Drevet và cô Pye trước khi sang Trung-hoa thì ghé lên Đổng-đương đê đổng-trả về tình-hình chính-trị và xã-hội, nhất là mấy điều này:

- 1. Tiền và thuốc phiện.
- 2. Luật-lao-đồng, cách-thức vệ-sinh.
- 3. Giáo-dục và quyền-ngôn-ngữ của bản-xứ.

Nhân tiện xin nói lược về lịch-sử của hội « Phụ-nữ quốc-tế » này. Ngày tháng 3 năm 1915, đổng hội Âu-chiến, các phụ-nữ mấy nước đổng-lập đổng hội họp một Hội-ngiê ở La Haye (Hà-lan), kinh-đô Hà-lan) có phụ-nữ 14 nước tới đê, đê tru-liệu phương-pháp phản-đối cuộc chiến-tranh. Các bà các cô trong Hội-ngiê ỹ đã đổng cái cơ sở cho sự hống-bình vịnh-viện, và phác-hoạch cái chương-trình một hội-liệt-quốc phò-cấp, dân-tri, và thực-đê.

Kể từ hội tháng 5 năm 1919 ở Zurich, phụ-nữ các nước chiến-tranh đợc gặp nhau lần đầu, đổng-bà Pháp, đổng bà Đức đổng tay bắt mặt mừng với nhau như chị em một nước. Chính ở Hội-ngiê này mới đổng tên của hội là hội « Phụ-nữ quốc-tế đê bảo-thủ Hòa-bình và Tự-do » (Ligue internationale des femmes pour la Paix et la Liberté) và đổng tôn-chỉ và kh-hoạch của hội. Tháng 7 năm 1921 tại có Hội-ngiê ở Viên, tháng 12 năm 1923 có Hội-

ngôi ở La Haye và đại biểu 114 đoàn thể đến dự để bàn về kế hoạch 5 năm của Hòa bình mới...

THANH-HÓA

Cuộc cứu tế dân bị lụt

Hội đồng cứu tế đã họp Đại hội đồng tại nhà Hội Thương-trong-linh, có quan Chánh công sứ và quan Tổng Đốc dự Hội giải quyết về vấn đề phân phát tiền tài cho nạn dân...

Table with 2 columns: Location and Amount. Includes entries for Huyện Nga-sơn (411\$ 00), Phủ Tĩnh-gia (1215. 00), Huyện Thạch-thành (435. 00), Huyện Hoàng-gi-oa (2314. 00), Tổng cộng (4408. 00).

VIỆC TRONG NƯỚC TRUNG KỲ HUẾ

Kết quả cuộc đá ban giúp dân bị-lụt

Như lời báo-báo đã đăng trước, chiều hôm 4 Decembre này, Ủy-trưởng Tuế-dục đã mở cuộc đá ban giúp dân bị-lụt...

THỪA-THIỆN

Ông Thái giám con

Ngày xưa quan quyền tôn trọng nên thành-lễ ông Thái-giám cũng lừng lẫy vánh vang; gần 30 năm nay, hầu như người ta đã quên mất hai chữ Thái-giám không ai tới đến...

NGHỆ-AN

(QUYNH-LIU)

Danh đá chết người

Sở Thương chánh Thanh sơn có một thủy lôi được sung chức ký sự gần một năm nay thấy tuổi còn trẻ, tinh lực nồng...

khám minh bạch, đã làm biến bản, mà nghe đâu từ thì bị thương cũng khá nhiều.

NHA-TRANG

Có thiệt đau không?

Vừa rồi một người lính khố xanh đau nặng đến quan nhà thương coi nói rằng vô hình, nhưng cách ti hóm sau thì mất. Ở đây ồm đến nhà thương để điều trị mà gặp phải người có trách nhiệm không hết lòng vì nghĩa vụ thì mong sao lành mạnh được!

BẮC-KỲ HANOI

Việc 12 người bị bắt ở Moncay

Đến sáng hôm thứ ba 6 Decembre này, tòa Thượng-thẩm hợp sẽ xử lại việc 12 người bị bắt ở Moncay bị cáo định trốn sang Tàu.

HÀ-TỈNH (CAN LỘC)

việc xét nhà

Hôm 25 Novembre mới rồi, quan huyện Can-lộc và nha thuộc học làng Cai-lương vào xét nhà ông Lê-Bình, xét khắp mọi nơi chủ thấy giấy mà sách vở gì cấm, nghĩ liền sợ một tập báo Đông-pháp-thời-báo, quyền Nam-quốc-dân-tự-tri, tập An-Phan-bôi-Chân và quyền Anh-hùng-lệ quốc-sử bị, rồi kêu em ruột ông Bình đương ở phòng khác tới ký nhận.

Người Tàu muốn đặt lần sự

Hôm mới rồi các bang người khách đã họp ở hội quán Quảng-Đông bàn về việc xin đặt lãnh sự. Sau khi bàn định xong có làm một bức thư khá dài để gửi về cho chính phủ Trung-hoa xin thương thuyết cùng chính phủ Đông-dương về việc ấy.

DANH SÁCH CÁC NGƯỜI HẢO TÂM GIÚP DÂN BỊ LỤT THANH-HÓA

Table listing names and amounts: MM. Nguyễn Sĩ Tuấn (1500), Nguyễn Văn Đàm (500), Nguyễn Khoa Tú (100), Đào Văn Dược (100), Trần Đình Sâm (100), Nguyễn Khắc-Tu (200), Trần Văn Niệm (100), Hoàng Xuân Ba (100), Henry Richard (200), Ng. đình Luận (50), Ng. khắc Vinh (100), Phan Văn Khuê (50), Hồ Văn (100), Đặng Ngọc Vinh (100), Nguyễn Việt (50), Nguyễn Quang Hoàng (50), Lê Bá Ý (50), Ngô đức Phiếm (100), Lê Văn Đình (100), Lê Văn Đình (100), Trần đức Chương (50), Ng. quang Song (100), Eugene Tho (50), Trần Trọng Lạc (100), Ng. thiền Lại (100), Huỳnh Văn Sơn (50), Ng. Kim Luyến (50), Nguyễn Cửu (50), Đoàn Tráp (100), Hoàng Kiều (50), Nguyễn Triêm (50). Tổng cộng 2400.

NHAN-ĐÀM

Một giấc chiêm-bao

Đêm đông vắng vẻ trong vãn phóng giấc chiêm-bao thêm thiếp. Bỗng đâu có ông một bước vào, tay cầm lá cờ nhĩ-thể trở vào tới mà nói: « Ta đến đây nói cho người biết ». Tôi giật mình chưa biết là ai, những nghe ông nói thì đoán ngay là một ông « cha mẹ » chi đây.

NAM-KỲ SAIGON

Hội chợ Saigon

Hội chợ Saigon sẽ mở từ bốn giờ chiều hôm 17 tháng 12. Đến ngày 19, ông Monguillot sẽ thiết liệ ở phủ Toàn-quyền để đãi các quan chức và các nhà thương mại dự hội.

BÌNH-ĐỊNH (QUINH-ON)

Cu-ly xe đnh công

Ở Quí-nhon từ sáng ngày 2 Decembre này, tất cả những cu-ly xe kéo đều đem xe đm vào liệm cả, ở ngoài đường chỉ còn lại mấy cái xe nhà kéo chạy lơ tơi thôi.

ĐẠI-KHAI NHƯ THIẾT TIỆC VÀ HÁT ĐỀ DÃI KHÁCH CẢ XỨ ĐẾN, TỒ CHỨC CÁC CUỘC ĐUA NGOẠI VÀ CÁC CUỘC CHƠI KHÁC.

Hội-đồng định lập hội đồng riêng ở các tỉnh để tiếp rước các khách dự hội chợ đi du lịch.

PHỤC-SINH (XÃ-HỘI TIỂU-THUYẾT)

Dịch giả: HOA-TRUNG

Ca-tiền sa đứng đứng lại rồi hai tay bưng mặt mà khóc nức nức. « Ôi! thế là xong! chúng đi rồi, trong cái khoảng xe sáng rực ấy, trên cái đêm nhưng êm ái ấy, chúng cười, chúng đớn, chúng uống, chúng chơi, còn mình thì giờ dớp mưa dầm, bàn lấm, trời tối... »

tin ngưỡng làm, mà tưởng rằng ai cũng tin-ngưỡng như nàng, đến khi trái cái sự biến-động này thì nàng lại chắc rằng không ai tin Thượng-đế mà những đều nàng nghe giảng về Thượng-đế, những phép-lực của Thượng-đế lập ra đều là khi tạo, đều là bất công cả. Nàng nghĩ rằng: tại sao mà Đê-mích-tri, thường yêu nàng rồi lại bỏ nàng, thế mà con nhà hơn hẳn thầy mọi người, người ra thiên-hạ đến là học cả, những cuộc trải qua của nàng sau này lại tin cho nàng thêm chắc chắn vào đây. Khi nàng không làm việc được như trước nữa thì hai bà thanh-chủ đuổi đi; những người từ đó về sau nàng tiếp xúc, nhất là đàn bà, đều chỉ biết tiền lợi mà lợi hay lợi danh nàng đã kiếm được; đàn ông thì chỉ thì-thỏa-thích dục vọng dục lạc; cho đến người vạm-vĩ gia có một hồi chúng cha cũng nàng cũng đã nói với mình rằng cái thì-thỏa, cái mỹ-cảnh ở đời chỉ là lừa cho thỏa mãn những vật dục thôi.

Tất cả loài người đều chỉ sinh hoạt trong sự khoái-lạc, còn những điều họ nói về Thượng-đế, về nhân đức đều là hão cả. Rồi nàng tự hỏi rằng vì có gì mà loài người lại chỉ muốn làm hại lẫn nhau và làm cho nhau đau đớn khổ sở. Song nàng muốn với quát cả các tư tưởng ấy đi, bèn hát một điệu khúc, uống một chén rượu cho khuây, rồi trong người thấy được nhẹ nhàng hơn.

đầy cửa bước vào ra bộ tức giận lắm, nàng cái thùng tiêu lên rồi vác trở ra. Các cụ đàn bà thì đi ra với nước ở ngoài để rửa ráy. Mục tức họ đứng nhau với một mục khác ở phòng bên cạnh, la hét chửi mắng ầm lén.

đến thấp sừng sừng. Họ chia nhau ngồi cả ở bên hữu. Một chấp-nhữa bôn từ đàn ông mặc áo rơm cả, cũng vào và ngồi bên tả và ở giữa. Có mấy tên phạm nhân, đầu cạo trọc, chân đeo xiềng, phải đàn lên ngồi trước hết. Trong nhà thờ lộng phách, một hồi, chỉ nghe có tiếng người xit mũi, tiếng trẻ con và tiếng xiềng xích ma thôi. Nhưng được một lúc thì mấy người ngồi dĩa đẹp lại hai bên để chơi một lối đi cho ông Giám-độc bề-vệ đi vào dâng trước.

(Còn nữa)

người, mỗi người được 30 \$... công lợi... là thành ra... công lợi... là thành ra...

Nói rộng ra, lấy một đoàn thể lớn như một nước mà bàn... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Người nước ta phần nhiều không hiểu được như thế... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Người nước ta lại còn có bệnh sợ... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Nói rộng ra thì việc hội hè cũng vậy... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Người nước ta lại còn có bệnh sợ... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

khó, thời được phần nhiều... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Lại có người lập hội chỉ tìm hàng... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Có lẽ có người... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

PHỤ NỮ DIỄN ĐÀN

GƯƠNG-NỮ-GIỚI... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Con gái nước ta vẫn quen... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Người nước ta lại còn có bệnh sợ... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Nói rộng ra thì việc hội hè cũng vậy... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

CHỢP BÔNG LẠM NGHĨA

Nên xem! Nên xem! Đến tối thứ ba... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

TU-TƯỜNG MỚI

TRU-CÔNG MÃI... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

VIỆC THẾ-GIỚI

Chiến tranh Nam-Miền... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

GIẢI THAM KỊCH Ở GIANG-NHĨH

Ngày 23 tháng 11... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

LÝ-THẾ-HÀM ĐỐI NƠI VẤN-ĐỀ QUẢNG-CHÂU

Ngày 12 tháng 11... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

ANH ĐỐI VỚI NGA

Ông Litvinov... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

TRUYỀN ÁNH BĂNG GIỚI ĐIỆN

Ở Berlin đã... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

dành ngôi rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

đàn ông rồi, hiện nay không... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

THỤY-SI... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Những tàu của vua Nga trước... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

HOA-KY... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Già rẻ lắm!... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Mời Mờ!! Mời Mờ!!... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

BENE QUI DA CO THUOC TIEN... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

ĐẠI-QUANG-ĐẠI-DƯỢC-PHONG

46, Boulevard TÔNG-ĐỐC-PHƯƠNG - CHỢ-LỚN-NAM-KY

Thương-Hải-Huyết-Trung-Biru (số 39) Thuộc-Bổ-rất-tốt

Trần nước thành sự... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Con thêm một chứng rất hay như... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Thương khi con nít mất sữa... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

nhức miệng, lại ngày sau... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

khó, lại ngày sau... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

Người học hành xa, lo... công lợi... là một cái lợi... công lợi... là một cái lợi...

